

Vrienden maken nieuwe vrienden

Nog even ter herinnering: onlangs zijn we gestart met een actie om nieuwe leden te werven onder het motto 'vrienden maken nieuwe vrienden'. Met de nieuwbouw van het Bonnefantenmuseum in aantocht willen we proberen het aantal leden van onze vereniging te vergroten. Niet zomaar om als vereniging te groeien, maar omdat meer leden ook meer service en meer activiteiten betekenen.

Alle leden hebben onlangs een lijst gekregen, waarop namen konden worden ingevuld van vrienden of kennissen, die eventueel ook geïnteresseerd zouden kunnen zijn in een lidmaatschap van de VVB. Die lijsten kunnen nog steeds worden opgestuurd. En voor wie de lijst kwijt is: een paar namen en adressen op een briefje is ook voldoende. Sturen aan het secretariaat: postbus 1032, 6201 BA Maastricht. De mensen op de lijsten worden door ons benaderd met een brief, een folder en een nummer van 'Bonnefans'.

Denk ook eens aan de mogelijkheid van een geschenklidmaatschap. Dat kan nog net voor de Kerstdagen en het is weer eens wat anders dan een fles wijn of een boekenbon. Nieuwe leden ontvangen bovendien nog de prent die we dit jaar als vereniging uitgeven en waarover elders in deze uitgave meer informatie staat.

Vriendenavond

We hebben geboeid geluisterd naar de muziek van een trio, bestaande uit Peter Kokkelmans (zang), Kees Dirkx (luit) en Hildegard Moonen (viola da Gamba). De uitgevoerde werken stonden helaas niet in het programma vermeld. Daarom voor de liefhebbers hierbij alsnog de uitgevoerde werken:

1. L. Milan (1536): O gelosia d'amanti; Durandarte, durandarte; Con pavor recordo el moro.
2. A. Mudarra (1546): Fantasia que contrahaze la harpa; Gallarda.
3. E. Adriaenssen (1584): Poi ch'el mio largo pianto (O. di Lasso); Tant vous allez douce Guillemette (Abraham); Branle del campo; Se ben vedi o vita mia (G.G. Gastoldi).
4. C. Huygens (1647): Amor secreto; Caccia amorosa; Allemande; Serenata; Riposta dalla finestra.
5. Th. Morley (1600): It was a lover and his lass; Sleep, slumb'ring eyes; With my love my life was nestled; I saw my lady weeping; Fair in a morn.

Voor wie er die avond niet bij was: de jaarlijkse vriendenavond op 23 oktober was druk bezocht, informeel, informatief en verrassend. Verrassend vooral door de rondleiding door een vrijwel leeg Bonnefantenmuseum door Ton Quik. De leegte was een gevolg van de inrichting van de expositie 'Hemel en Aarde' die toen nog moest beginnen. Er stonden wel overal kratten, kisten en verpakkingsmaterialen, maar er was niets te zien. Voor velen een merkwaardige gewaarwording: het museum zelf als 'kijkobject'. En knap van Ton Quik dat hij met die problemen museum-medewerkers worden geconfronteerd als ze met de inrichting van een complexe expositie aan de slag gaan.

Informatief was de avond ook door de inleidende woorden van Alexander van Grevesteyn. Uit de eerste hand kregen we informatie over de laatste stand van zaken rond de nieuwbouw van het Bonnefantenmuseum.

Tijdens de afsluitende, informele borrel bleek hoe goed het is om de band tussen museum en vriendenkring af en toe aan te halen. Vooral door de grote inzet van de museum-medewerkers is de avond geworden wat hij geworden is.

Aktiviteiten 1992

Het jaar begint met de Rembrandt-excursie naar Amsterdam (zaterdag 25 januari). De belangstelling is overstelpend. Het is nog maar de vraag of het aantal door ons bestelde kaarten toereikend is voor alle mensen die zich hebben opgegeven. We doen ons best om in Amsterdam nog wat extra kaarten los te krijgen.

(Vervolg van pag. 25)

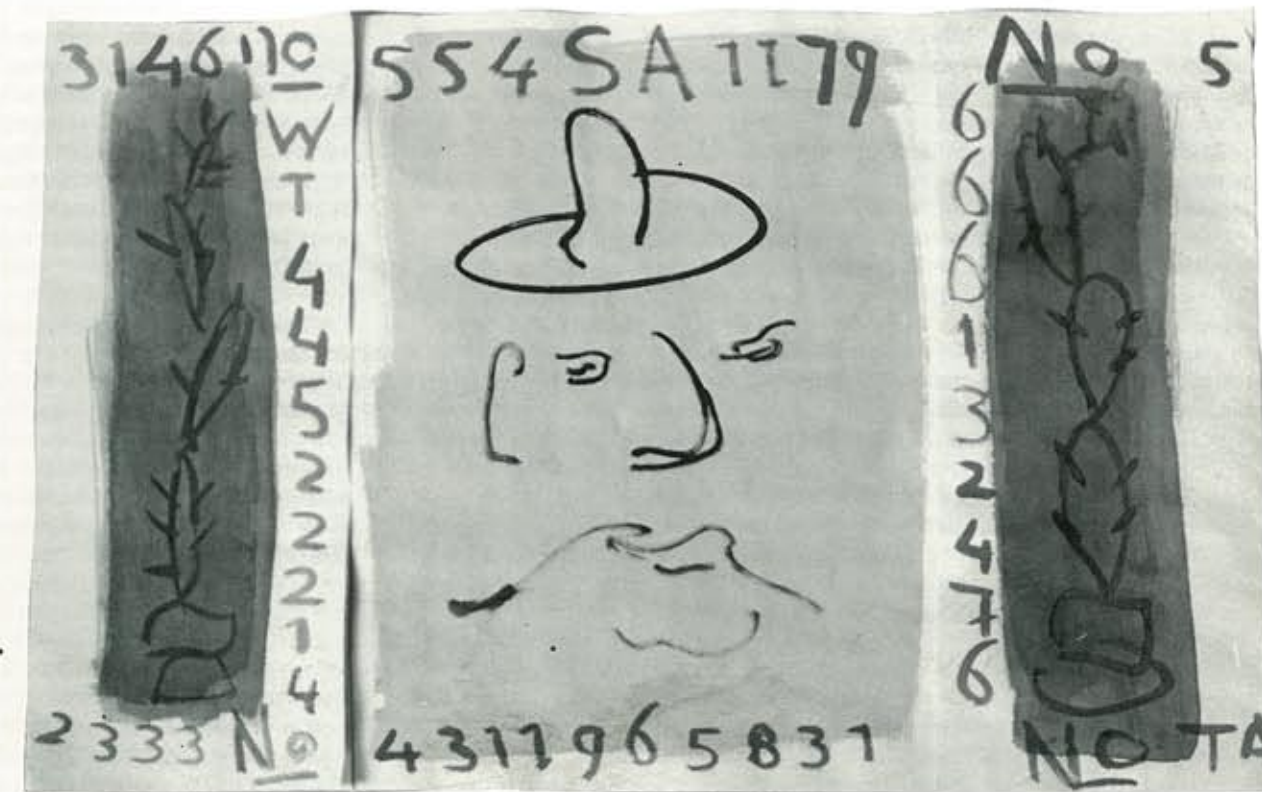
en besef dat het zich in Uw hoofd afspeelt, daar waar woorden uit voort komen. Met deze waarschuwing vooraf, trakteer ik U nu op enige waarheden uit mijn hoofd. De Bonnefans-lezer [jaargang 6 nummer 3] weet dat Han van Wetering niet hoeft te reizen om in gedachten toch onderweg te kunnen zijn. Ik weet dat Han van Wetering recent reizen naar de United States of America maakte en aldaar het wilde westen niet bezocht. Het wilde westen is een van de vroege ficties die in een jongenshoofd werkelijk worden. De fictie brengt het onmogelijke binnen handbereik. Het wilde westen is voor mij het theater waar dood en agressie samengaan met eenzaam geluk, waar individuele moed schoten wisselt met slechte doch o zo succesvolle boeven. Waar schuinsmarcheerders en doodgravers, gouddelvers en gokkers hun eigen wetten toetsen aan eeuwige wetten. In spel kun je schieten, doodvallen en het eeuwige leven hebben. Je kan je in spel uitputten in het zetten en omzeilen van hinderlagen. De rolwisselingen tussen "the good, the bad and the ugly" verlopen er sneller dan in het volwassen spel met burgerlijke conventies.

De vriendenprent van dit jaar is een uitnodiging tot spel. Genieten wens ik U toe, mede namens het bestuur. Voor vrienden die de smaak echt te pakken hebben is er een unieke mogelijkheid om verder te spelen. Zij kunnen voor fl. 500,- in het bezit komen van de litho "Wanted" in 5 kleuren, formaat 70x100 cm, in een gelimiteerde oplage van 35 stuks, door Frans Vos gedrukt op 300 grams lompenhoudend papier 'Leonardo' van Magnani, genummerd en gesigneerd door de kunstenaar. Achtentwintig exemplaren van deze kleine oplage zijn beschikbaar voor de verkoop. Reservering en bestelling van de prent is mogelijk door fl. 500,- over te maken op bankrekening 86.67.78.748 SNS bank Limburg [gironummer van de bank 1058180]. De prent wordt aan de eerste achtentwintig inschrijvers geleverd, overigen krijgen hun geld per omgaande retour.

Secretariaat:
Postbus 1032
6201 BA Maastricht.
Jaargang 7 Nr. 4
december 1991

**Bulletin van de
Vereniging van Vrienden
van het
Bonnefantenmuseum**

Han van Wetering,
ontwerp voor
5-kleuren litho
"Wanted", 1991

Han van Wetering, geboren 3 juli 1948, beeldhouwer te Maastricht, is de maker van de prent die de vereniging dit jaar de vrienden aanbiedt. Zijn openbaar werk springt in het oog: de bronzen deuren van het natuurhistorisch museum en van het gouvernement te Maastricht, Sint Servaas (zie bonnefans 6.3), "Il Fumaro" te Kerkrade, en over een jaar: De Zaate Herremennie op het Vrijthof. Voor het eerst treedt hij met een litho voor het voetlicht.

BEELDHOUWER HAN VAN WETERING MAAKT LITHO!

De prent die dit jaar de vrienden ten geschenke valt is een stuk uit het werk van Han van Wetering. Het is een litho in twee kleuren, in een oplage van 915 exemplaren, handgevouwen. De litho is een detail ontleend aan de vijfkleuren litho "Wanted" die tegelijkertijd uitgebracht wordt in een beperkte oplage van 35 stuks. Deze druk - een unieke grafische onderneming voor de beeldenmaker - vindt zijn oorsprong in een recente reeks in het werk van Han van Wetering. In deze reeks treden op: cowboys, cactussen, coyote's, paarden, indianen, schietschijven, vuur-en vuistgevechten en revolvers, kortom het wilde westen. Accoord, geef nu maar de betekenis van deze vaudeville, hoor ik U lezen. Wie naar betekenis van beelden zoekt heeft de vrijheid daartoe maar moet niet op bemoedigende schouderklopjes rekenen van de kunstenaar. Twee redenen kan ik daarvoor bedenken: de te grote invloed van duiders én het kapot praten van kunstwerken. De macht van duiders lijkt die van makers voorbij te streven. Iedere tweedejaars student kunstgeschiedenis kan met algemene schema's van betekeniswijzing (plusminus semiotiek) de kunst de nek omdraaien. Wat de beschouwer moet zien, erger nog: vinden, wordt

belangrijker dan het genieten van het werk. En waar te genieten valt - en dat kan je bij Van Wetering's beelden - is veelal een aanleiding. Die is overigens zelden eenduidig, vaak dubbelzinnig of driedubbel zinnig. De ene keer te ontlenen aan de onderdelen, dan weer aan de samenstelling. Is de aanleiding van het genieten nu gelijk aan de betekenis van het werk? Soms; voor je zelf. Kunst heeft de macht dat doorzicht te bieden. Doorzicht door gelaagde betekenis die in verhandelingen massief en zwaar wordt, maar in het direct ervaren van het beeld licht en waar. De kunstenaar die zich door modieuze, op populaire herkenning gerichte duiding laat sturen verliest zijn geest. Geeft zijn onafhankelijkheid prijs voor de kortstondige bevestiging en bijval die de trendvolger deelachtig wordt. De priester/duider plaatst zich voor het werk, trekt met zijn orakel de aandacht er vandaan en zet de kunstenaar in een tempel, afgeschermd door zijn geheimtaal. Wat mag de vriend nog wél, met Han van Weterings vriendenprent in de hand en gedachten erover in het hoofd? Mag hij zijn gedachten niet meer ordenen, betekenis ontdekken noch uitspreken? Dacht niet dat daar verboden op rusten. Benoem het onbenoembare *(Vervolg op pag. 32)*

Colofon
Tekstbijdragen:
Pieter Beek
Benoit Hermans
Dagmar Preising
Joep Schiphorst

Foto's:
Bonnefantenmuseum
Anne Gold
Frans Vos

Basisvormgeving:
Huib van Gerven

Druk:
Scorpio bv,
Maastricht

Oplage:
1100 ex.

Productie:
Vereniging van
Vrienden van het
Bonnefantenmuseum

Redactiecommissie:
Martin Hesselbein
Joep Schiphorst
Postbus 1032
6201 BA Maastricht